

esetére egy régebbi szerződés szerint atyai örökrészének kielégítése fejében fizetni kötelezett 2000 korona helyett 125 q búzát ad. Utóbb ezt a szerződést a felek úgy módosították, hogy e 125 q buza helyett a panaszos ingatlant kap. Az utóbbi megállapodásról kötött ügylet után az adóhivatal 155 aranykorona illetéket rótt ki jogerősen, tehát az itt kérdésben forgonál nagyobb összegűt.

Ily tényállás mellett a m. kir. közigazgatási bíróság a panaszt alaposnak találta.

Nyilvánvaló ugyanis, hogy a panaszos követelésének jogcíme: az atyai örökrészből való kielégítés nem változott az utóbb kötött pótegyezés által s a panaszosnak ezen a jogcímen származó igénye csak egyszer nyert kielégítést, még pedig az ingatlan által.

Ilyen tényállás mellett csak az utolsó jogügylet után kirótt illetéknek lévén jogos alapja, — a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

Ha a kincstártól visszajáró köztartozás harmadik személyre engedményeztetett, az engedményezett összegből az engedményezőnek az engedményezés után keletkezett köztartozása nem vonható le. (Közigazgatási Bíróság 14.840/1927. P. szám.) A panaszló 1925. évi december hó 14-én bejelentette és az azon hónap 7-én kiállított engedményi okirattal igazolta a kir. pénzügyigazgatásnál, hogy H. M. reá engedményezte a neki 775/1923. tétel alatti illetékre befizetett 2904 korona 78 fillérből visszajáró összeget.

A kir. pénzügyigazgatóság 2420 korona 59 fillér visszatérítését elrendelte, de abból csak 1538 korona 30 fillért fizetett ki a panaszlónak, 882 korona 29 fillért az engedményező hasonösszegű adótartozására vételeztetett be.

Az utóbbi intézkedést támadó panaszt jogosnak s a panaszkérelmet teljesítendőnek találta a bíróság, mert:

H. M.-nak szóban levő 882 korona 29 fillér adótartozása az iratok között levő adófőkönyvi kivonatok tartalma szerint az 1926. évre kivetett jövedelemadóból és utadóból keletkezett.

Magánjogi szabály az, hogy az adós az engedményesre átszállott követelésbe az engedményezővel szemben fennálló viszontkövetelését csak akkor számíthatja be, ha az az engedményezésről való értesítése idejében már fennállott.

Ezt a jogszabályt — ellenkező pénzügyi jogszabály nem lévén — a kincstár elleni követeléseknek átruházása esetében is alkalmazni kell, annyival inkább, mert az a pénzügyi jogszabály, hogy ingatlan és üzletrész átruházása eseteiben a szerző fél az átruházónak csak azon köztartozásaiért felelős, melyek az átruházás előtt esedékesek voltak, a joghasonlatosság elve szerint követelések átruházására is vonatkoztatható.

Mint hogy a visszatérítés 1927. évi november hónap 18. napján elrendeltetett és jogellenesen csak részben teljesített, a panaszlónak azt az értéket kell pótlólag kifizetni, melyel a 882 korona 29 fillér az említett napon birt.

Az ingatlan hasznélvezeti jogáról történt ingyenes lemondás után ingatlan vagyónátruházási illeték nem jár, ha az ingatlan megszerzése után annak teljes értékétől az illeték lerovatott. (Közigazgatási Biróság 9805/1927. P. szám.) A panaszt alaposnak elismerni és annak helyet adni kellett, mert az ingatlan hasznélvezeti szolgalmának visszteher nélkül való megszerzése ingatlan vagyónátruházási illeték alá esik ugyan az állagnak és hasznélvezetnek elkülönített átszállása esetében, vagyis akkor, amikor más szerzi meg az ingatlan állagát és más annak hasznélvezetét, de nem lehet a hasznélvezeti jognak ilyen elkülönített átszállásáról szó akkor, amikor az akár önkéntes lemondás, akár elhalálozás következtében magára az ingatlan tulajdonosára száll át, aki az ingatlan megszerzése után annak teljes értékétől az ingatlan vagyónátruházási illetékekkel már megrovatott.

Az O. F. B. által juttatott ingatlannek leszármazó részére való átruházásával az illetékekhez való jog és a fizetési kötelezettség megnyílik. (Közigazgatási Biróság 24.199/1926. P. szám.) Jelen esetben az ingatlan átruházásához, mint hogy az átvevő az átruházónak ivadéka, az O. F. B. jóváhagyása nem szükséges, amint ezt az O. F. B. az iratok között kezelt végzésével kimondta. A kinstárnak az ingatlan vagyónátruházási illetékekhez való joga s a panaszos erre vonatkozó kötelezettsége pedig az 1920. évi XXXIV. t.-c. 15. §. 2. pontja értelmében már az átruházási jogügylet megkötése napján megnyílt.

Ha a cserébe kapott ingatlanra a hasznélvezeti jog azért kebelezetett be, mert az a cserébe adott ingatlanra be volt kebelezve, de töröltetett: vagyónátruházási illeték nem szabható ki. (Közigazgatási Biróság 11.773/1927. P. szám.) Igazolva van az, hogy azokra az ingatlanokra is, amelyeket L. M. és neje, mint tulajdonosok cserébe adtak, a T. A.-né hasznélvezeti joga be volt kebelezve, s az általuk cserébe kapott ingatlanokra a hasznélvezeti jognak nevezett javára bekebelezését azért engedték meg, mert az az általuk cserébe adott ingatlanokról töröltetett.

Ennélfogva T. A.-né részéről új jogszerzés nem történt, hanem a tulajdonosok tulajdonába jutott új ingatlanokra a hasznélvezetet a régi joga alapján kapta, amiért is illetékiszabásnak helye nincs.